

קשרה בדבר המעמידה מביא לה טומאה -

He tied it with something that holds it; it brings *Toom'oh* to it

Overview

חוט ruled that (to make an עירוב) the ships can be tied together even with a חוט¹, as long as it holds the ships together. The גמרא continues that this ruling was said by שמואל to distinguish it from a seemingly contradictory ruling of שמואל. Regarding טומאה משנה states that if he tied a ship with something that can hold it, this will bring טומאה to the ship. שמואל commented regarding this משנה that the ship was tied with iron chains. There is a dispute between רש"י and תוספות how to explain the משנה and שמואל's ruling there.

פירש בקונטרס² כגון שראשו אחד באהל המת -

explained the case of טומאה that it is discussing a situation where **for instance one end** (of the chain) **was tied to a tent** in which there was a corpse –

פרש"י disagrees with תוספות:

ולא יתכן חדא דמאי קאמר לאפוקי מדשמואל מה שייכא הא לדשמואל -

And this cannot be the פשט, **firstly, why** does the גמרא say that the ruling of שמואל by שבת **is different from** the other ruling of שמואל by טומאה, **what connection is there from this** ruling of שמואל by שבת **to the ruling of שמואל** by טומאה -

דהתם הוא משום חרב הרי הוא כחלל³ ולא משום קשירה⁴ -

Since there regarding טומאה, **the reason** why we require של ברזל **is because** of the ruling **לחלל הרי הוא כחלל**, **but** it has nothing to do **with tying⁵ -**

A second question on פרש"י:

¹ See חוט that it is thread that is used to tie the neckline of a cloak.

² ד"ה בדבר.

³ The תורה writes (במדבר [חקת] יט, טז) that יטמא שבעת ימים (כחלל חרב או במת וגו') יטמא שבעת ימים (במדבר [חקת] יט, טז). We derive from חרב חלל (killed by a sword) that the חרב (or any metal utensil) which comes into contact with a מת has the same level of טומאה as the חלל (the corpse); just as the corpse is an אבי אבות הטומאה the same applies to the חרב (or utensil).

⁴ See the following גמרא on this עמוד and פרש"י. In order for the ship to become an אבי אבות הטומאה (and be מטמא the כלים in the ship) it must come into contact with an אבי אבות הטומאה (which is a מת [usually]). However because of the ruling of לחלל הרי הוא כחלל a metal utensil which comes in contact with a מת is an אבי אבות הטומאה, and when this metal touches the ship, the ship becomes an אבי אבות הטומאה and it can be מטמא the כלים to become a אבי אבות הטומאה. A כלי can be מטמא only, not from a אבי אבות הטומאה.

⁵ There is seemingly no connection between these two rulings that it is even necessary to distinguish between them. Here we require a certain (minimal) level of being connected; there we require the connection be with metal. Why does the גמרא say that this ruling here is לאפוקי the ruling by טומאה?!

ועוד אמאי קתני קשרה אפילו השלשלת מונחת על הספינה בלא קשירה טמאה⁶ -

And additionally why does the משנה there state קשרה (that he tied it to the ship); even if the chain was lying on the ship without being tied to the ship, the ship would still be טמאה –

Another difficulty with פרש"י:

ועוד דלישמעינן בהדיא דחרב הרי הוא כחלל -

And furthermore let the משנה inform us explicitly that חרב הרי הוא כחלל; why state a case with ship which is attached to אהל המת through a ברזל של שלשלת; all this is unnecessary –

One final difficulty with פרש"י -

ולשון הבאת טומאה נמי לא שייך בכהאי גוונא⁷ –

And the expression 'bringing the טומאה' (which the משנה states) is inapplicable in this manner –

משנה offers his explanation of that תוספות:

ונראה לרבינו שמואל דלא גרסינן מביא לה את הטומאה אלא מביאה את הטומאה⁸ -

And it is the view of the רשב"ם that we do not read מביא לה טומאה (it brings the טומאה to it [the ship]), rather the גירסא is מביאה את הטומאה (it brings the טומאה without the word לה (to it [the ship]) -

ומשנה היא בפרק ח' דאהלות⁹ (משנה ה) ורישא דהך בבא קתני אלו לא מביאין ולא חוצצין -

And this is a משנה in the eighth פרק of מסכת אהלות, and the beginning of this section reads, 'these do not bring טומאה and do not block the טומאה -

הזרעים והעוף הפורח וטלית המנפנפת וספינה שהיא שטה על פני המים -

Plants and a flying bird and a garment waving in the air and a boat which is floating on the surface of the water'. This concludes the citation from the משנה -

פירוש שאם יש מתחתיה מת מצד אחד וטהרה מצד אחר -

The explanation of מביאין אלו לא is that if underneath any of these items mentioned, there is a corpse on one side, and something which is טהור on the other side; the rule is that any of these mentioned items -

אינה מביאה טומאה מצד זה לצד אחר דלא חשיבי אהל כיון שמנענעים תמיד -

⁶ This indicates that we are not discussing that the טומאה of the שלשלת (from the אהל המת) is being transferred to the ship; for if that were the case, touching the ship would be sufficient to transfer the טומאה.

⁷ The chain is not bringing any טומאה to the ship; rather it is מטמא the ship because it is in contact with it. The לשון of usually applies to objects under an אהל המת where the אהל brings the טומאה from the מת to the object, even though there is no physical contact between the object and the מת.

⁸ We are not discussing at all now the טומאה of the ship.

⁹ This indicates that we are discussing טומאת אהל.

Cannot bring the טומאה from this side (where the מת is) to the other side (where the טהרה is), for these items are not considered an אהל (which can bring טומאה to anything underneath it). These items are not considered an אהל, since they are continually moving¹⁰ -

וקתני דאם קשרה בדבר המעמידה מביאה את הטומאה -

And then the משנה teaches that if he tied it (the ship) with something which holds it (in one place) it can bring the טומאה from the מת underneath the ship and be מטמא any משהו which are underneath the ship, for then it is considered an אהל. This concludes the משנה.

ומפרש שמואל והוא שקשרה בשלשלאות של ברזל -

And שמואל explained the משנה that this rule is valid provided that he tied it with iron chains. תוספות explains -

ולאו דוקא נקט של ברזל¹¹ אלא כלומר שקשורה בחוזק עד שאינה מתנענעת וזה ממקומה -

And שמואל did not mention iron chains exclusively (that chains from other materials would not suffice), but rather what שמואל meant was that he tied it strongly so it cannot wander and move from its place –

תוספות justifies the use of ברזל even though it does not necessarily mean ברזל exclusively:

וכן דרך כשרוצה להזכיר דבר חזק מזכיר ברזל -

And that is the manner that when the גמרא desires to mention something strong it uses the term ברזל (iron) -

כמו אפילו מחיצה של ברזל אינה מפסקת¹² (סוטה דף לח,ב) -

Like the גמרא states 'even a partition of iron cannot separate between ה' ישראל והקב"ה' - וכמו נכסי צאן ברזל¹³ (בבא קמא דף פט,א) לפי שהן באחריותו וקשים כברזל¹⁴ -

And like the term נכסי צאן ברזל (iron sheep assets), they are called so because they are guaranteed by the husband and are hard (assets) like iron; they cannot lose value –

גמרא continues to explain the continuation of the תוספות:

ולא גרסינן¹⁵ לענין טומאה הוא דכתיב בחלל חרב חרב הרי הוא כחלל ושיבוש הוא -

¹⁰ The plants sway with the wind as well as the המנפנפת, etc. The ship is moving as well, so there is no טומאת אהל under a floating ship.

¹¹ According to רש"י the word ברזל was specific, for only metal can transfer טומאה to make the ship an הטומאה. See footnote 4). However according to תוס' the term שלשלאות של ברזל is merely an expression as תוס' explains.

¹² This is referring to הנהגות that even if there is a מחיצה between the כהנים and the עם, it is not מפסיק.

¹³ נכסי צאן ברזל refers to assets which the woman brings into the marriage. They are assessed at their value and the husband guarantees (backed by his assets) that the woman will receive their full value if he dies or divorces her. Any loss or profit from these assets belong to the husband, but the wife is guaranteed the principal. This is in contrast to נכסי מלוג where any profit or loss is the wife's and there is no guarantee.

¹⁴ In any even we see that the term ברזל need not be taken literally.

¹⁵ We are now discussing the explanation which the גמרא gives regarding the difference between שמואל here (where a

'לענין טומאה הוא דכתיב בחלל חרב חרב in the following; **גורם** we are not **גורם** this **and it is a mistake** (contrary to the גירסא in our texts) – ¹⁶ **הרי הוא כחלל**;

explains how this mistaken גירסא came about:

אלא משום דנקט שלשלאות של ברזל טעו¹⁷ לומר דטעמא משום דחרב הרי הוא כחלל -
It is only because the phrase שלשלאות של ברזל was mentioned, so they made this error assuming that the reason is because הרי הוא כחלל; however according to **חרב הרי הוא כחלל** the ruling of שמואל has nothing in common with **חרב הרי הוא כחלל** -

אלא גרסינן הני מילי לענין טומאה דבעינן אהל שיהא נח לגמרי -
But rather we are גורם, 'when do we require a strong bond, only regarding טומאה since we require a tent which is completely at rest' -

אבל גבי שבת שהטעם הוא משום רשות אחת בחוט הסרביל סגי:
However regarding שבת where the reason is in order to make the ships into one רשות, a חוט הסרביל is sufficient.

Summary

According to רש"י we are discussing that the ship becomes an **אב הטומאה** by touching the iron chain; however according to תוספות we wish to make the ship into a stable (non-moving) **אהל**; the material of the chain is irrelevant.

Thinking it over

¹⁸ Why indeed does an **אהל** need to be completely קבוע and not by עירובין?

(who requires של ברזל, a strong connecting bond) and שמואל there (who requires שלשלאות של ברזל, a strong connecting bond).

¹⁶ We are not discussing how the ship becomes טמא (according to תוס'), rather how the ship can become a stationary **אהל**. This has no connection to **הרי הוא כחלל**.

¹⁷ This refers to those who copied by hand the text of the גמרות.

¹⁸ See מלאכת שבת.